

BAGATUR HÂN OĞLU BABÜR HÂN DESTANI

Hânım hey! Geniş topraklarda hüküm süren, kartal misali asumanda zirveyi gören, Yüce Rabb' in izniyle berrak Kevser suyundan nasibini alabilmek için kafire direnç ve dinginliğe ant içen Yazır boyunun hânı Bagatur Bey yerinden doğrulmuştu. Kara topraklarına kırk ak çadır diktirmişti. Türlü türlü nimetlerle bezeli türlü türlü sofraya kurdurmuştu. Yerleri ipek halılarla süsletmişti. Şölenler, şenlikler düzenlemişti. Oğuz Beyleri ile yemişler içmişlerdi.

Zaman akıp zamana karıştı ve birleşip gerek Fırat gerek Dicle oldular. Bir akıntıda kayboldular. Oğuz Beyleri beraber ava çıktılar. Lakin kader bu ya döndü dolaştı kara başlı, kara simalı, kara gayeli ve zehirli bir yılanla vücut buldu. Ardından gelip Bagatur Hân' a iblis boynuzu gibi dişlerini geçirdi. Hemen hekim ve Dede Korkut' a haber salındı. Onlar münakaşa ettiler ve Dedem Korkut konuştu ya bakalım ne konuştu:

Ey Hân'ım!

Beyliğin gölgesi, Oğuzların cesur yiğidi

Ak saçlı bir ananın helal sütünü emzirdiği

Ak sakallı bir babanın altın pencereyi geniş evinin kabzası

Nağmertlerden alıp mazlumlara veren Han'ım!

Beyliğinize kara gölge düşmüştür

Altın saçaklı başaklarınızın boynu bükülmüştür.

Mukadderatın zilleti yılanın zehriyle sizi bulmuştur Hân'ım!

Şayet sizi seven mert bir yiğit çıkmazsa

Rabb'ini zikredip yola koyulmazsa

Yedi başlı yılanın karşısından sağ çıkmazsa

Zehrinize merhem olacak taşı almazsa

Taşın içindeki su size sunulmazsa

Ak saçlı ananızın sütü size zehir olacaktır,

Ak sakallı babanızın altın pencereleri solup evi daralacaktır,

Kara benzer kızınız, gelininiz güz elması gibi yanağını yırtacaktır,

Beyliğinizin akıbeti hayır olmayacaktır Hân'ım.

Bunu işiten Bagatur Hân'ın kara çekik gözleri daha da fersizleşti. Hiddetle cevap verdi:

Bre vicdansız ağzın ne söyler senin!

Başka çaresi yok mudur bu illetin?

Varsa dökülesin ki gölgesiz kalmaya ak alnımın teri memleketim.

Bu sefer de hekim derde tek devanın, refaha ulaşmanın yolunun bu fedakarlık olduğunu söyledi. Bunun üzerine yiğitlerin en merdi, kınından kılıcı kavrayan bileği gibi kuvvetli, bileklerine kadar kızıl kınalı kırk kızın hayali, Hân Bagatur'un oğlu öne atıldı:

Kaba dizlerimin dermanı baba
Ak sütünü emdiğim anamın helali baba
Parlak yeledi soylu atların sahibi baba
Otlığında kızıl develerin koşturduğu baba
Evimin aşısı, beyliğimin başı baba
Sen gidersen dizlerim çözülecek,
Anamdan emdiğim süt burnumdan gelecek,
Boz aygırlar küsecek, kımızlar tükenecek,
Kızıl develer otlaksız kalıp bineklikten geçecek,
Evimin aşısı tükenirken beyliğimin başı kesilecek
Destur buyur varayım o yedi başlı yılana
Hakkını helal et ki bildireyim haddini kuru imanlıya
Babası burada söylemiş, görelim hânım ne söylemiş:
Ağzın kurusun, Allah korusun oğul
Yolculuğun boyunca esenlik seninle olsun oğul
Destur elbet senindir
Başarırsan da hakkım misliyle helaldir.

Bunun üzerine oğlan anasıyla, kardeşiyle, komşusuyla helalleşip kış fırtınaları gibi boz aygırına atladı; onu ve babasını seven yiğitlerin ardından gelmesini söyledi. Birçok yiğit beraberce sabanların işleyemeyeceği, öküz ve mandaların çifte atamayacağı dönümler boyu bineklerinde yola koyuldular. Fakat zaman aldı götürdü, etrafı çakal ve kurt sürüleri sardı. Bir yiğit konuştu:

-Beyim bu sürülerin sayısı çoktur, erimiz dayanmaz. Varın yol yakinken dönelim.

Hân'ın oğlunun damarları bu sözlere hiddetle köpürdü ve haykırarak konuştu:

-Bre korkak! Ağzından çıkanı kulağın duymaz mı? Namert gözlerinin önündeki perde vatan ve Allah aşkına da açılmaz mı? Senin yüreğin; Hân'ı bırak, Rabb-il Alemin ve rızası uğruna çıktığın yolda geri dönmeyi kaldırır mı?

Yiğidin damarlarındaki kan çekildi; boynu, içinde gittikçe artan utanmasından ağırlaşan kasvetli başını taşıyamadı ve başı aşağıya bakmaya başladı. Çakal ve kurtlar tek sığınak ve dayanak Allah'a duayla geri püskürtüldü. Yel aldı, zaman gizledi; zaman aldı, yel gizledi. Sonunda zaman götürdü, yel ilerletti görelim hânım ne oldu: Eşküyalar mertleri buldu. Dediler teslim edin her şeyi; sadece mal değil hürriyeti, devleti. Bakalım Hân oğlu ne dedi:

Bre kafirler diliniz taşlaşsın sizin

Savaşsız teslimiyet mübah değildir Rabb'den başkasına, bilin

Kan gibi çağlayan sular; alaca sabahlar haramdır, işitin.

Oğuz yiğitleri iki rekatlık namaz kıldılar. Ak alınlarını kara toprağa koyup secde ettiler. Allah'tan medet umdular ve elçisi adı güzel Muhammed'e salavat getirdiler. Sapkın dinli kafirleri bir bir kılıçtan geçirdiler, kalanları da Rahman'ın rahmetine bıraktılar.

Zaman aldı götürdü, görelim hânım cansız topraklara götürdü. Mahlukat dahi sonludur derler ya su da sonluydu. Dualar ise yalnızca yankı. Bazı yiğitler tükenmiş bazıları güman haline girmişti. Ancak sabır ve inanç –özellikle de Allah inancı- her şeyin ilacıydı.

Zaman sabır ve inancı kovaladı onlar da yiğitlerle beraber koştular. Cansız topraklar sona erdi lakin bilinir ki bir şeyin sonu her şeyin başlangıcıdır. Yemyeşil kırların pamuğa benzeyen ipek örtüsü karlar, huyunun suyunu sıkmış, hırçınlaşmıştı. Öyle ki insanın kendini yitireceği hudutsuz anafolar başlatmıştı. Yine inançlar sınanmış Azrail yeni bilenmiş kılıçtan da keskin olan soğuk yeller eşliğinde birçok kez misafir edilmişti. Nihayetinde lapa misali yığılmış karlar erimişti. Erimişti erimesine ancak buz gibi çağlayıp hayat bahşeden derenin huyunun suyunu sıkmıştı bu kez. Köpüren sular girdap olmuş, girdaplar sel olmuş, seller Azrail'i çağırان elçi olmuştu. Sonra ise yiyecekler tükenmişti. Açlık hissiyatı nice imanı bol başı döndürmüştü.

Bir defa daha sabır ve inancın zamana karşı yarışından sonra sona yaklaşırken geçtikleri meydanın pusu meydanı, cehennemden fırlamış bir köz olduğu ortaya çıktı. Bölgede keskin olduğu kadar vicdansız Moğol kılıcının sözü geçiyordu. Yiğitler artık mecalsiz ve medetsizdi. Ancak savaşmadan yılışmak yakışık almazdı. Bir defa daha iki rekatlık namaz kılındı. Ak alınlar kara toprağa konularak secde edildi. Allah'tan medet umup elçisi Muhammed'e salavat getirildi. Azrail'e bolca teslim yapılırsa da Kadir Rabb'in yardımıyla zafer elde edildi.

Yollar kıvrıldı, dağ tepe aşıldı. Nihayet, bizim yılanın inine ulaşıldı. Ulaşıldı ancak alpliği, cengaverliği hatta âlâsını taşıırken yalın misali parlayan mert gözbebeklerinin menziline ne yılan ne de yedi baş giriyordu. Tek giren şey bahsi geçen taşı.

Uzun bir dönüş yolculuğunun ardından Yazır boyunun ak başlı, altın sırmalı çadırları görülür oldu. Dede Korkut ve hekime haber salındı herkes bir araya toplatıldı. Bagatur Hân şifa buldu. Dedem Korkut kopuzu ile çaldı, destan söyledi, deyiş dedi. Oğuzname'yi düzdü, koştı, söyledi:

Şimdi hani, dediğim bey erenler?

Dünya benim diyenler?

Ecel aldı, yer gizledi,

Fani dünya kime kaldı

Gelimli, gidimli dünya,

En son ucu ölümlü dünya!

Yedi başlı yılan seyahatteki yedi imtihandır

Onlardan geçen ne mert ne hayırlıdır

Komutasına onun gibi yiğitler verile

Verilen beyliğinde bir de sırmalı çadırlar dikile

Kızıl develer, aygırlar bineği; koyunlar, koçlar etliği olsun

“Gayrı adı Babür'dür kutlu olsun. Adını ben verdim yaşını Allah versin.” deyip duasını etti.

